

5 Смыслихъ първите дни, лѣтата на-вѣковете.

6 Приносимъ на память пѣніето мое: ноша размышлявамъ со сърдцето ми, и духо ми изслѣдваше:

7 Да ли ме отфзрли Господь вѣчно, и да ли не ще да вѣде вѣке милостивъ?

8 Или да ли всквдѣ завсегда милостыта Мъ? престана ли словото (Мъ) въ родъ и родъ?

9 Да ли заковари да помилсва Богъ? да ли во гнѣвхъ (Свой) ще затвори благоутрокіата Свой?
Διάψαλμα.

10 Тогавъ рѣкохъ: немощь (моа) є това: променсва ли се десницата на-Всевышнаго?

11 Ще поменсвамъ дѣлата на-Господа: єй, ще поменсвамъ първите чдеса Твои.

12 И ще са пошчавамъ въ сичките дѣла Твои, и за дѣланіата Твои ще са размышлявамъ.

13 Боже, во святилището (є) пжтьо Твой: Кой Богъ (є така) великъ каквото Богъ (нашъ)?

14 Ты (си) Богъ Който творишъ чдеса: показалъ си междъ людѣте силата Твоа.

15 Избавилъ си съ мышцата (Твоа) людѣте Твои, сыновете на-Іакова и Іосифа. *Διάψαλμα.*

16 Водыте Те видѣха, Боже, водыте Те видѣха, (и) уплашихасе: смѣтихасе и бездныте.

17 Преливанѣ водно изліаха облацыте: гласъ дадохъ небесата: и стрѣлыте разлитнахасе.

18 Гласо на-гърменѣто Ти (вѣ) въ (небесната) окольность: просвѣтиха свѣткавицыте вселенната: запоклатисе и трепетна быде землята.

19 Чрезъ морето (є) пжтьо Твой, и пжтеките Твои въ воды многи, и стезыте Ти не се познаватъ.

20 Наставилъ си както овцы людѣте Твои, чрезъ рѣкж Моусеова и Яронова.